

Hans Jansen overtuigt in VAD-paastoernooi

door Eric van Dusseldorp

HELE CHAUVINISTISCHE Amsterdammers hebben het Kampioenschap van Nederland ooit wel eens bestempeld als het „schaduwtoernooi” van het VAD-paastoernooi.

Dat is natuurlijk ietwat overdreven. Toch kan het VAD-paastoernooi zich door de jaren heen verheugen op een sterk deelnemersveld. Dat komt niet in de laatste plaats door de traditiegetrouwe deelname van enkele spelers die op het nippertje voor een finaleplaats in het Kampioenschap van Nederland werden gewipt.

Zo was dit jaar internationaal grootmeester Hans Jansen van de partij. Deze oorspronkelijk uit het Drentse Emmen afkomstige dammer kwam in Amsterdam even zijn gram plus de eerste prijs van vijf honderd gulden halen: hij kwam, zeg en overwon op zeer overtuigende wijze. Een ronde voor het einde was Hans Jansen al zeker van de eerste prijs; hij had toen alle zes voorgaande partijen gewonnen,

waaronder een bijzonder fraaie tegen Ron Heusdens.

Eindstand (alleen de eerste tien, die het toernooi telde in totaal 28 deelnemers):

H. Jansen	7	6	1	0	13
R. Heusdens	7	4	2	1	10 (66)
A. Tjon A Ong	7	3	4	0	10 (55/75)
H. Meijer	7	4	2	1	10 (55/74)
C. v. d. Schaaf	7	3	3	1	9 (54/61)
W. Drost	7	3	3	1	9 (54/58)
J. Drost	7	3	3	1	9 (53)
R. v. Zelst	7	3	1	2	9 (52)
B. Bhawanibhiek	7	3	1	3	7 (60)
C. v. Westenloo	7	2	3	2	7 (54/53)

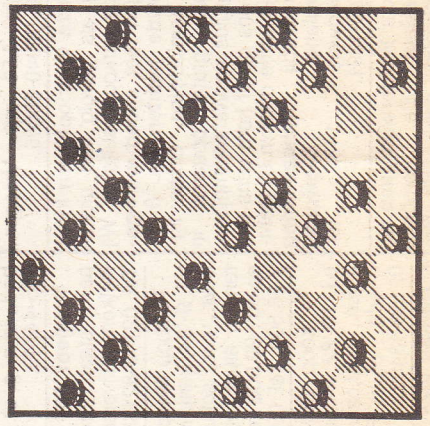

DIAGRAM I

Opmerkelijk is de lage klassering van de bijna-finalist Rein van der Pal. Deze Heerenvenner kwam niet verder dan een zestiende plaats.

Gelijkwaardig en in dezelfde speellokatie (Denksportcafé De Twee Klavereën in de Leclerqstraat, Amsterdam) werd het studentenkampioenschap (officieus van Nederland gespeeld. Winnaar werd M. Sanders uit Bennekom met 11 punten uit 7 partijen, evenveel als M. de Koning uit Angeren, maar Sanders had de onderlinge partij gewonnen.

Het is niet mijn gewoonte om in deze rubriek eigen partijen te etaleren, maar ik heb in het VAD-paastoernooi, waarin ik elfde werd, een dermate aardige partij gespeeld (en verloren), dat ik u de hoogtepunten hiervan niet wil onthouden.

Zwart: E. van Dusseldorp
Wit: W. Drost
Zie DIAGRAM I

We komen erin na de 23e zet van wit (44-40). Ik speelde 23. ..., 8-12. I.p.v. de tekstzet zou op 18-23? een diepe combinatie zijn gevolgd: 50-45! (23x32) 43-39 (32x43) 42-38 (43x32) 25-20 (14x25) 41-37 (32x41) 36x47 (27x36) 47-41 (36x47) 48-43 (47x29) 34x1 (25x34) 39x8 (2x13) 1-23! en wit wint.

24. 50-45, 11-16.

Nu zou op 18-23? (i.p.v. het gezet 11-16) een soortgelijke slagzet volgen: 43-39 (23x43) 25-20 (14x25) 42-38 (43x32) 41-37 (32x41) 36x47 (27x36) 47-41 (36x47) 48-43 (47x29) 34x3 (25x34) 39x8 (2x13) 26-21 (17x26) 3x5.

De verdienste van de tekstzet (11-16) is, dat het hier gaat om een bijzonder fraaie lok-fokzet, dus een lokzet waarmee wit wordt verleid tot een foutieve lokzet.

Wit lijkt namelijk een lokzet te kunnen doen door 41-37, waarna

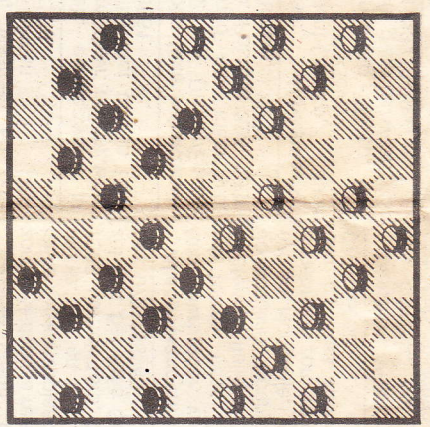

DIAGRAM II

FOTO: ANEFO
• HANS JANSEN

18-23 natuurlijk erg voor de hand ligt. Er zou dan echter volgen: 26-21! (23x41) 36x47 (17x37) 42x31 (27x36) 25-20 (14x25) 47-41 (36x47) 38-32 (47x29) 34x3 (25x34) en 3x5. Een beetje het bekende laken en pak dus.

41-37 Licht dus erg voor de hand. Tot mijn verdriet doorzag de getalenteerde Amstelland-speler Wiebe Drost, die de witte schijven hanteerde, de duivelse valstrik die ik voor hem had gespannen.

Zie DIAGRAM II

Zwart wint namelijk als volgt: (27-32!) 38x27 (14-20!!) 25x3 duidelijk de enige (24-29!!) 34x5 (13-19) 5x23 (18x47) 27x18 (12x41) 3x21 (16x27) 31x22 (41-46) en het wonder is geschied. Heeft u ooit een echte partijcombinatie gezien waar bij men eerst twee dammen geeft en vervolgens twee dammen haalt? Nee toch?!

De witspeler vervolgde evenwel met 34-29 en won later verdiend de partij.